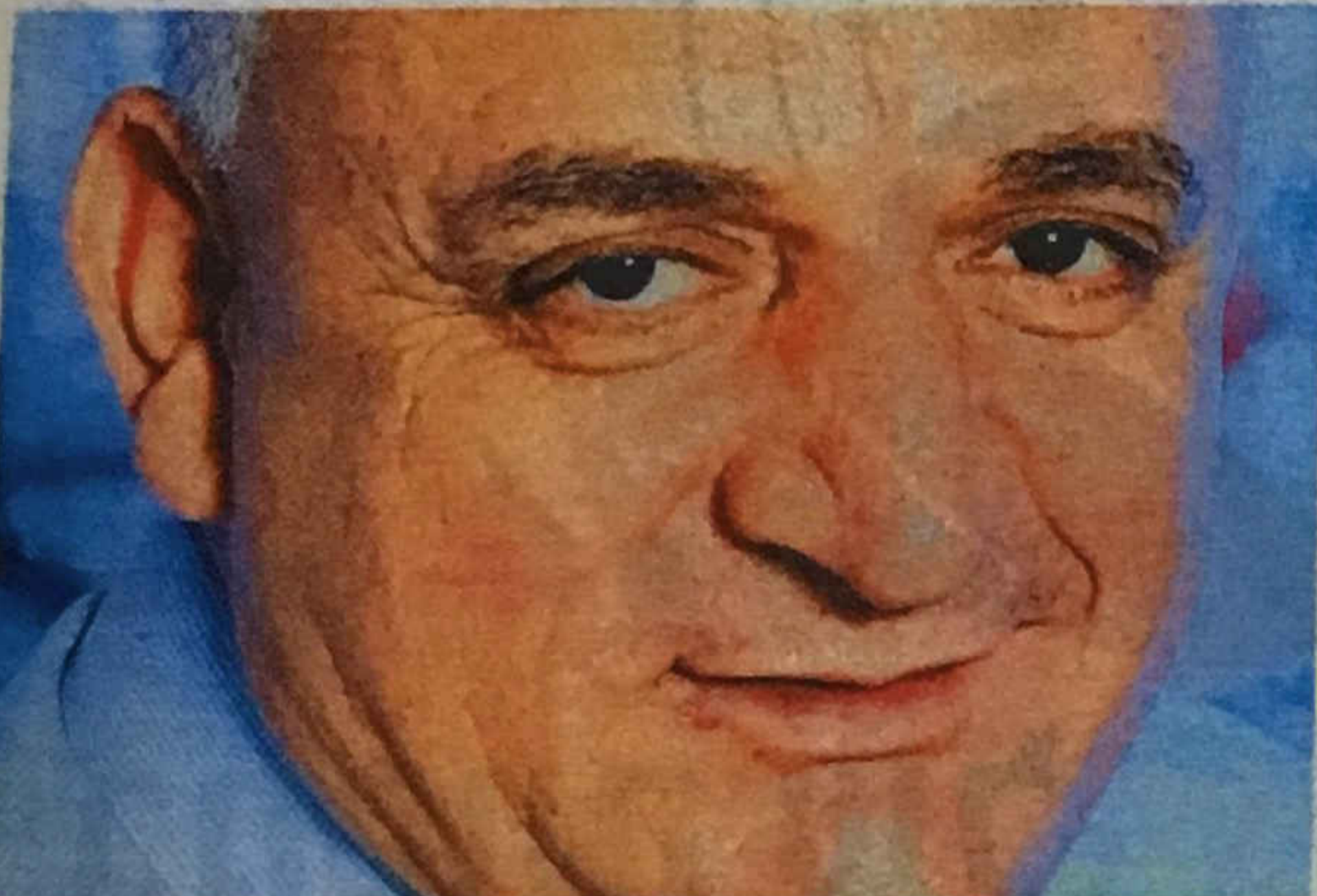

השבוע / גיא רולניק

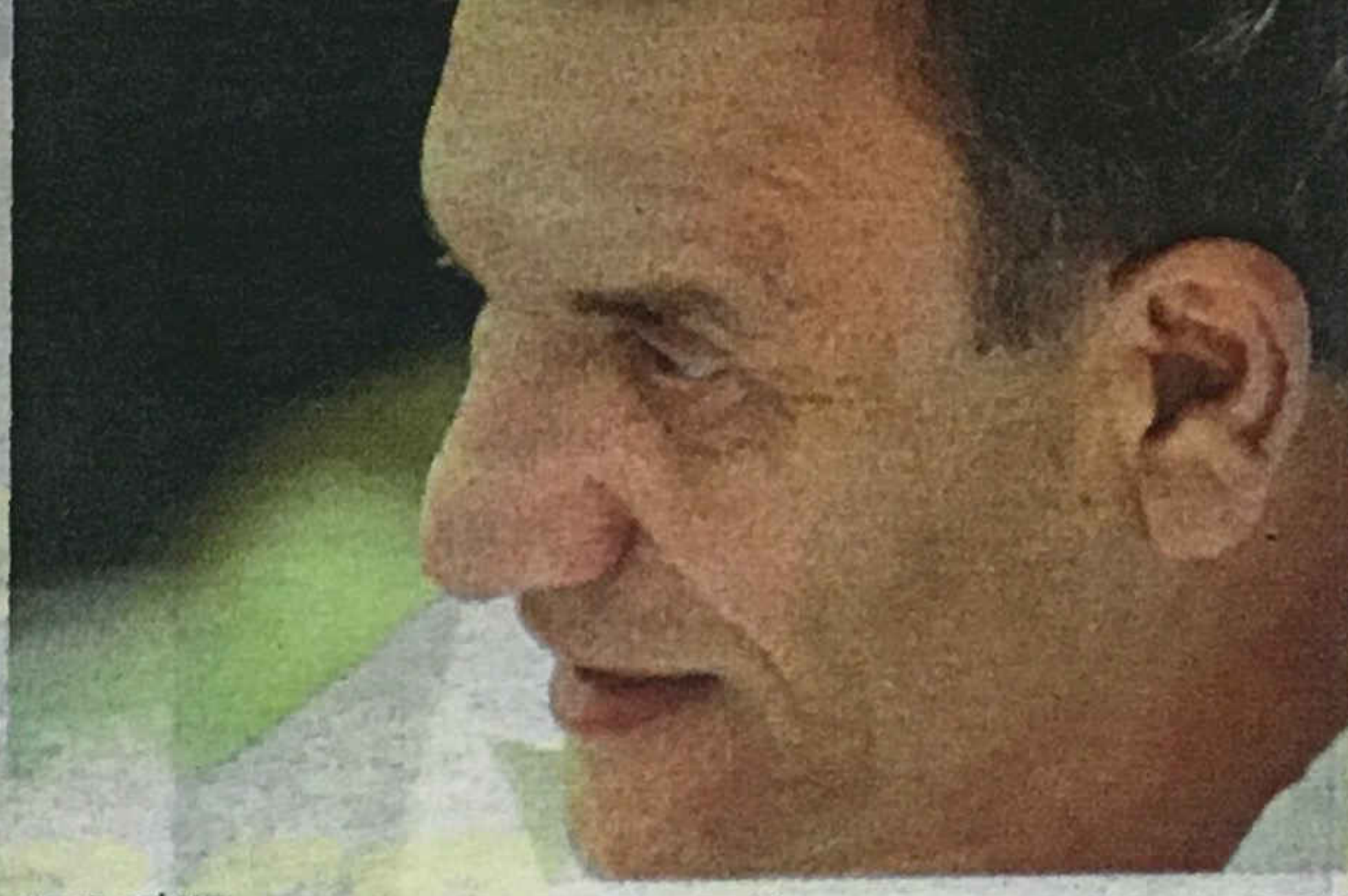
יוסי רוזן מוכן לשלם 3.5 מיליארד שקל על מחסן

תצלום: אייל טואג

תצלום: מוטי קמחי

תצלום: זן קיין

ואולם על רקע המלחמה הקשה בלבנון והכריתה של מאות אלפי פליטים מהערים והכפרים – כדאי לישד ראלים וליהודים הנוקיים לחסדי וול סטריט להתערך כן בקבוצה העולה ביותר כוול סטריט: הלבנונים. כולם זוכרים את עסקת הענק שבה רכשה לוסנט האמריקאית את כרומטיס הישראלית במחיר מנופח של 4.8 מיליארד דולר בימי הבועה. רק מעטים יודים עים שמי שדחה את המחיר של הסטארט-אפ למחיר ההווי הזה הוא הנקאי ההשקעות הלבנוני ג'ורג' בוט'רוס מקרדיט-סוויס-פירסט בוסטון.

אבל בוטרוס הוא כבר מומן לא שגריר כודה. על אף שיש רק 3.8 מיליון אזרחים לבנונים, בשנים האחרונות גדל במהירות מספרם בעמדות מפתח בול סטריט. ה"ניו יורק טיימס" הקדיש השבוע כתבה גדולה למנהיגים בולטים שמקורם בלבנון, שהבולט שבהם הוא ג'ון מאק, מנכ"ל מודגן סטנלי. מתברר ש"מאק" הוא בכלל קיצוץ של "מאחול", והוא בנם של מהגרים לבנוניים. כיצד קורה שלמדינה כה קטנה יש נציגות כה גדוד לה בוול סטריט, שואל ה"טיימס" ומציב: זה לא רק משום שללבנון היתה היסטוריה ארוכה כמרכז הסחר של המזרח התיכון, אלא בגלל הקושי העצום לחיות בלבנון בחמישים השנים האחרונות. "עבור הלבנונים זו מלחמה יומיומית של הישרדות. לעבור זה לשרוד", מסביר זיאד עבד אלנור – לבנוני שניהל בשנים האחרונות קרנות גידור בוול סטריט.

אל יתפלאו הישראלים שיפגשו את הלבנונים בוול סטריט אם יגלו שם בעתיד עריגות. ה"טיימס" מספר שהפצצות חיל האוויר בלבנון תפסו רבים מבנקאי ההשקעות הלבנונים בחופשות בניירות. מצד שני, עבד אלנור הוא פעיל בארגונים שמנסים לקדם את האינטרסים האמריקאים בלבנון, הוא מאמין שצריך לסלק את הסורים מלבנון ואת החיזבאללה הוא מכנה "סרטן".

דולר, 40% מתחת למחיר הרכישה. גם אצל נוחי הנחוש בוודאי מתגנב לעתים החשש שאולי הוא היה נלהב מדי. צדיק בינו התמודד מול תשובה על השליטה בבית הזיקוק. דודי ויסמן מדוראלון פרש ב-3.01 מיליארד שקל, דלק של תשובה הרימה את המחיר לרמה מפחית של 3.46 מיליארד שקל, בינו עלה ל-3.501 מיליארד שקל, נציגי דלק הוריעו שהם פורשים מהמדי כרו ובית הזיקוק נמכר לבינו. לשמחתו של בינו בית הזיקוק באשרדוד אינו חברה בורסאית והוא לא יצטרך להתמודד עם הכעיה של דנקנר – מחיר מניה שנופל עמוק מתחת למחיר ששילם.

נוחי, בינו, תשובה, וייסמן, לכיב – חמשת אילי ההון הבולטים כמשק – הם "הבריים" טובים: מחייכים זה לזה, מרעיפים מתמאות איש על רעהו – אבל אל תיתנו לזה להטעות אתכם. מאחורי הגב כל אחד מהם מקבל כינוי חיבה מחבריו: האחר גאמבלר, השני אגומניאק, השלישי לא נותן אף פעם לאחריים להרוויח הרביעי, צדיק להיזהר ממנו – ולא נגלה לכם מי אומר מה על מי. אבל על אחר הדעות אינן חלוקות: כל אילי ההון מאוחדים כרעתם כי מדובר בגאמבלר. ייתכן, אבל גאמבלרים טובים יודעים לפעמים גם לקום מהשולחן.

לבנון – כוכבת עולה בוול סטריט

מי שולט בוול סטריט? יש שתי תשובות מקובלות לשאלה הזאת: הראשונה אומרת שמדובר בוואספים (לבי נים, אנגלרסאקסיס, פרוטסטנטים ועשירים) שרוכס בוג'רי עשר האוניברסיטאות הטובות ביותר בארה"ב. ויש כמובן תשובה נוספת: היהודים. בכל שדרות וול סטריט אפשר למצוא כבנקים מנהלים, אנליסטים, סוחרים ובנקאי השקעות יהודים. יום כיפור הוא כמעט יום חג רשמי בוול סטריט, שבו המחזורים נופ'לים ורוב הבנקים שוממים.

חברה ששילמה השבוע 3.5 מיליארד שקל עבור עסק ש"על פי כל היגיון כלכלי צריך להיות מחסן"? כמור בן שזאת שאלה קנטרנית שאין מאחוריה דבר וחצי דבר. רוזן לא צריך להגיד כלום; כאשר מאחוריה עומדת משפחת המיליארדרים עופר אתה צריך לתת רק להם הסברים.

התהמר שקם ההשולחן

מה משותף לנוחי דנקנר ולבינו צדיק? שניהם ניצעו בחודשים האחרונים רכישות ענק שהיכו את עולם העסקים בתהדמה: דנקנר רכש את השליטה בקונצרן כור לפי שווי של 1.27 מיליארד דולר, ובינו רכש השבוע את השליטה בבית הזיקוק באשרדוד לפי שווי חברה של 800 מיליון דולר. ואולם יש לשניים עוד משהו משותף: שניהם נאלצו לשלם מחיר גבוה מאד מפני שהם התמודדו מול שחקן שלישי, לא פחות רציני. זה האחרון הריץ את המחיר למעלה בהתמחרות מולם, ואו ברקה ה-90 אמר "מספיק, ריי" ופרש.

כאשר אתה מתמודד מול יריב קשה במכרז פתוח או סגור יכולות להיות מעורבות הרבה אמוציות. לפעמים יש רגעים שבהם אתה רוצה לרפוק את השני בכל מחיר. אבל ברגע שבו אתה זוכה כי היריב מחליט לפרוש אתה נשאר לפעמים עם הרגשת אי נוחות גדוד. זה היא עשויה לעבור אחרי כמה חודשים או שנים, אבל היא מלווה אותך: האם ניצחת כי היית יותר עיקש, יותר עשיר, יותר נחוש – או משום שהשני פשוט ראה שרמת המחירים כבר לא הגיונית?

נוחי דנקנר התמודד מול יצחק תשובה על השליטה בכור. נוחי הרים את המחיר וחטף לתשובה את כור מה"דיים. כמשך כמה שעות הוא היה בעננים. ואו החלה מגיית כור בצלילה ארוכה לכיוון שווי של 750 מיליון

מנכ"ל החברה לישראל יוסי רוזן הרצין את פניו, עטה את הארשת הכנה, הסמכותית והאחרית המפורסמת שלו ואמר: "תחרות זה דבר טוב, אני בעד תחרות, אבל הרעיון של פיצול בית הזיקוק כאשר מביט הווי קוק בחיפה מנותק מהמציאות הכלכלית. הוא אולי מתאים לימי אוסלו – כאשר חשבנו שישראל תהיה גשר בינלאומי למזרח התיכון – אבל היום ברוד לכולם שאין שום יכולת לפצל את בית הזיקוק".

ארבע שנים עברו מאז אותה פגישה כהולה בלשכי חו של מנכ"ל החברה לישראל, שבה הוסבר לנו שפיצול בית הזיקוק הוא רעיון הווי של פקידים וכלכלנים – והשבוע זומנה לנו הפתעה כפולה.

ביום שני זה היה צדיק בינו, בעל השליטה בחברת פז, מלך שוק האנרגיה המקומי, שהסכים לשלם למדינה עבור בית הזיקוק באשרדוד סכום אגדי של 3.5 מיליארד שקל. אותו בית זיקוק שיוסי רוזן הסכיר כי אין שום סיכוי שיעמוד אי פעם כחירה כלכלית עצמאית. וביום שלישי זה היה רוזן עצמו שפתח במר"מ מואץ לרכישת שלישי מחברת פז – לאחר שזאת התחייבה לרכוש את בית הזיקוק באשרדוד בסכום כה גבוה.

בינו יכול להגיד להגנתו שהוא תמיד חשב שבית הזיקוק באשרדוד הוא עסק מצוי, וברגע שפוצל והוע" מר למכירה הוא חשב שפז לא יכולה לפסס את ההוד המנות. אבל מה יגיד רוזן?

הוא יכול לומר שמה שהיה נכון ב-2001 כבר אינו רלוונטי היום. אבל ענין העיתוי לא יעמוד לה רק לפני עתה הוא שבו והבדיל ככנס שבו קוננו אילי ההון נגד פיצול בית הזיקוק באשרדוד כבר היה הופך מומן קום כי אצל הצעירים לא סוגלת תמיד על פי עקרונות כלכליים אין שקום לשני נתי זיקוק בישראל".

אם ברור רוזן רוצה לקנות עכשיו את חברת פז,

Marker Week 4.8.06

ריקוד מושחת
בנקאית בכירה בהונג קונג, בת 61, שילמה 15 מיליון דולר על שיעורי מחול לטיני
עמוד 44

הכל זהב
זוג צורפים תל אביבי מצליח למכור גם בניו יורק ובשיקאגו. אפילו אנדריאה ברונפמן התלהבה
עמוד 29

פשוט נהדרת
הממונה על ההגבלים העסקיים רונית קן כבר הצליחה לכבוש את אולמרט – אבל עדיין לא את אנשי הרשות
עמוד 22

עורך מסוף Marker Week: הדר חורש
עיצוב: מאיה שלימבר
תצלום השער: אייל טואג